

Nr 137.

Av herr **Odelberg**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 186, om ändring i vissa delar av brännvinsförsäljningsförordningen m. m.*

Den så kallade rusdrycksmedelskommittén, som den 29 december 1911 avgav sitt betänkande, föreslog i syfte att minska statens beroende av inkomsterna från rusdryckshandlingen bland annat, att till en särskild fond, som skulle ställas under statskontorets förvaltning och över vilkens användning Kungl. Maj:t och Riksdagen hade att gemensamt besluta, skulle avsättas den summa, varmed sammanlagda beloppet av statsverkets inkomster av brännvinstillverkningsskatt, maltskatt, punschskatt och brännvinsförsäljningsmedel överstiga 40,800,000 kronor.

I proposition nr 186 har Kungl. Maj:t upptagit detta förslag i en förordning angående statsverkets fond av rusdrycksmedel, dock med den förändring, att det av kommittén föreslagna beloppet nedsatts till 39,000,000 kronor.

Såsom medlem av rusdrycksmedelskommittén reserverade jag mig mot ifrågavarande förslag såsom enligt min åsikt obehövt. Ej heller har jag i den kungl. propositionen funnit några skäl anförda, som kunnat förändra min åsikt; fastmer anser jag, att genom den av Kungl. Maj:t vidtagna förordningen förslaget blivit än mer oantagligt.

Det är nämligen efter min uppfattning ej förenligt med en sund statshushållning att för ej klart insedda ändamål årligen avsätta betydande belopp, under det att nya skattekällor måste uppsökas för att erhålla medel till bestridande av statens alltjämt växande utgifter. Det har visserligen framhållits, att avsevärda belopp vore behöfliga, då en gång ett allmänt rusdrycksförbud skulle i vårt land genomföras och att man därför i tid borde vidtaga åtgärder för samlande av medel.

Då jag emellertid ej anser möjligt att genomföra ett allmänt rusdrycksförbud, ej heller tror på nyttan eller gagnet av ett sådant förbud, får jag hemställa,

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition nr 186, i vad den avser begränsning av statsverkets, för statsregleringen avsedda inkomster av rusdrycksmedel, måtte av Riksdagen avslås.

Stockholm den 19 april 1913.

Theodor Odelberg.

Nr 138.

Av herr **Östberg, Gustaf Fredrik**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag dels till förordning om ersättning till städer, vissa köpingar, landsting och hushållningssällskap för till statsverket indragna brännvinsförsäljningsmedel, dels ock till förordning om statsverkets fond av rusdrycksmedel.

I den kommitté, som år 1909 tillsattes för verkställande av utredning rörande statens, kommunernas, landstingens och hushållningssällskapens frigörande från ekonomiskt beroende av rusdrycksmedlen, var man beträffande ersättning till städerna för deras andelar av brännvinsförsäljningsmedlen ense därom, att ersättningen skulle fixeras till vissa belopp, att till grund därför skulle läggas ett tioårigt medeltal av de försäljningsavgifter och de vinstmedel, som i varje stad influtit, och att under åren 1915—1921 ersättningen skulle utgå med bråkdelar av nämnda medeltal, lämpade i enlighet med övergångsbestämmelserna i 1905 års förordning. Däremot gjorde sig inom nämnda kommitté olika meningar gällande i fråga om ersättningen till städerna för tiden efter år 1921. Majoriteteten ansåg, att liksom man vid fastställandet av 1905 års förordning icke funnit det billigt att efter 1921 ytterligare minska